

Chcemy wędzeć, što přinádže

Mójzas praji Bohu:
„Pokaż mi swoją krasność!”

A wón wotmołwi:
„Moje wobličo njemóžeš widzeć,
přetož žadyn čłowjek njewostanje
žiwy, kiž mje widzi.”

2 Mójzas 33,18 a 20

Wędzeć, što přinádže – to je stary són čłowjestwa. Hižo přeco su ludzo k wěščerkam chodžili abo su hwézdy wobkedžbowali, dokelž so nadžijachu, zo bychu tam něšto wo swojim přichodze zhonili. Ale wostanje při tym, zo wo přichodze ničo njewěmy. Druhdy smy nadžijepołni a smy měnjenja, zo leži nam swět před nohomaj. A hižo krótka po tym dyrbimy w swojim žiwjenju wěstu čežu znjesć. Druhi raz mamy začišć, zo so nam ničo njeporadži. Abo widžimy wulku horu před sobu, přewulku. Spěšnje sej myslimy, zo tutón nadawk na žadyn pad zdokonjeć njezamóžemy. A po tym – něšto pozdžišo, hdýž na tutu wěc wróćo zhladujemy – pytnjemy, kak bě so wšo derje a zbožownje zradował.

Hladać móć do přichoda – to je stara žedžba ludži. Ale jenož jedyn móže doprědka widzeć. To je Bóh, naš Knjez, kiž je nas a cyły swět stworil a jón hač do džensnišeho dnja wjedze a přewodža.

Mójzas je israelski lud wuwjedł ze zajeća w Egyptskej do pusčiny. Židža běchu začuwali, z kajkej mocu bě jich Bóh do swobody dowjedł a kak je so wón džeń wote dnja wo nich starał. Ale to jim njedosaħaše. Chcychu wěsće wędzeć, što přinádže. Poprawom chcychu Boha direktnje wuhlađać, zo bychu so z nim na samsny schodženki stupili.

Mójzas so z tutej próstwu na Boha wobroci. „Pokaż mi swoją krasność!” A tutón raz Bóh na tajku próstwu samo přečelnje reaguje. Wón wotmołwi: „Ja chcu ci dać před twojim wobličom wšitku swoju dobrą

Dokal wjedze naš puć?

Foto: priwatne

tu a chcu před tobu zjawić mjeno Knjeza: Komuž sym hnadny, temu sym hnadny, a nad kimž so smilu, nad tym so smilu.” A wón praji dale: „Moje wobličo njemóžeš widzeć, přetož žadyn čłowjek njewostanje žiwy, kiž mje widzi.” Schowany w škalobje smě Mójzas skónčne Božu krasnosć widzeć. Ale jeho wobličo njemóže widzeć, zo njeby přez to wumrěl.

Mójzas njezamóže Boha widzeć a nichtó druhi z cyłego čłowjestwa tež nic. Nimamy přistup k jeho krasnosći. Njeznajemy jeho plany. A tola je wón nam čłowjekam jónu swoju krasnosć zjewił. Běše to před dwaj tysac lětami. Tak doňo hižo smědža ludzo direktnje do wobliča Boha hladać, hdýž woni to chcedža a hdýž su kmani, Boha w tutym wobliču tež spóznać. Je to mjenujacy wobličo džecatka w žlobiku. Je móžno, zo hnydom krasnosć Boha we wobliču tuteho džesca njezamóžeš. Přetož njewidžiš žane bohatstwo a žanu wulku móć. Tež Jezusowi wučomnicy su hakle po jutrach tutu krasnosć cyle jasne spóznałi.

Ludzo chcychu hižo přeco wędzeć, što w přichodze budže. Hdýž na Jezusa Chrystusa hladamy – na džecó w žlobiku, na muža na křízu a na teho, kiž je z rowa staný –, móžemy w nim krasnosć Boha spóznać. To pak je tež wid do přichoda mojeho žiwjenja jako křescan. Słusám ze swojim žiwjenjom jemu a z tym do bliskosće Božej krasnosće. Wšojedne, što so stanje, kak wulke su hory, kotrež přede mnou leža. Na kóncu budže wšo derje, tež hdýž mam nětko swój kříž njeść.

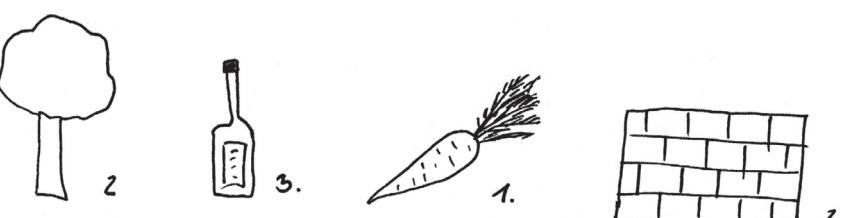
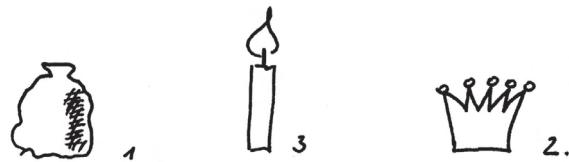
Tak přeju wam, hdýž wróćo zhladujeće, zo móžeće na kóncu kóždeho dnja a runje tak na wječoru swojego žiwjenja prajić, zo je Bóh was derje a wěsće wjedł. Njeje tež tak, zo by wšitko jenož lochko abo bjez čežow bylo. Ale naš wid méri so runjewon doprědka, dokelž Bohu słusamy, kotryž je swoju krasnosć w Jezusu zjewi.

Christoph Rummel

Februarske bronu

Lube džeci,
džensa mam za was hrono za měsac februar přihotowane. Poslednju sadu pak sym wam jako wobrazowe hódančko přidała. Pódla wobrazu steji stajne pismik, kotryž dyrbíce pod wobraz napisać. Móžeće sadu prawje napisać?
Do kajkehož doma wy zańdzeće, da rjekńce najprjedy:

(Lukaš 10,5)

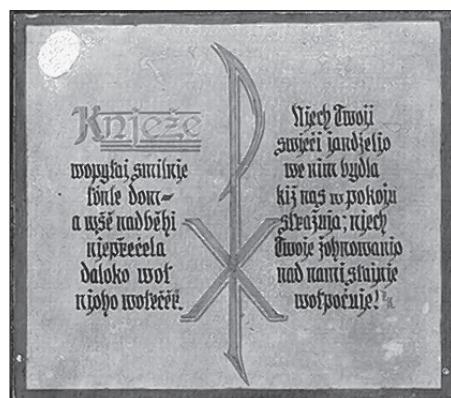
Nap. a rys. Janina Krygarjowa

Měr temu domej!

Hesło na měsac februar 2017 rěka: Do kajkehož doma wy zańdzeće, da rjekńce najprjedy: Měr temu domej! Hdyž wo tuym hesle přemyslju, tak mam taflu ze serbskim napismom před wočomaj, kotař wišeše na schodach fary w Njeswaciidle. Jako džeci smy husto pola njeje nimo schody horje a dele skakali, ale sej drje njejsmy ju ženje dokladnje přečitali. Po wjele lětach wšak tafla njeje wjac tak rjana, zo bych sej ju we wochéži našeho doma na scěnu pojšnył. Tuž wisa wona w stwě nad pisanskim blidom. Tafla je z „P. K.“ signowana. Što drje móže to być? Knjeni Pawlikowa ze Serbskeho muzeja je sej wěsta, zo je Pawoł Kmjeć z Chrósćic taflu molował. Bohužel njemožu so hižo swojeho nana abo swoju mać woprašeć, kak je so tafla do našeho domu dostała. A tak ničo wo jeje stawiznach njewěm. Napismo w rjany, akuratnym pismje pak je nutrna

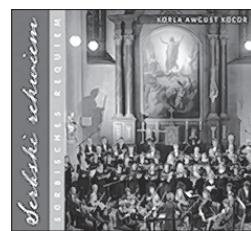
pobožna modlitwa: „Knježe, wopytaj smilnje tónle dom – a wšě nadběhi njepřečela daloko wot njoho wotečeř. Njech Twoji swjeći jandželjo we nim bydla, kiž nas w pokoju stražuju; njech Twoje žohnowanjo nad nami stajne wotpočuje! P. K.“

Tekst a foto: Měrcin Wirth

CD „Serbski rekwiem“

CD „Serbskeho rekwiema“ Korle Awgusta Kocora, kotař je nastala jako nahraće koncertow chóra Lipy, solistow a Drjezdánskeho orchestra Sinfonietta pod nawodom Judith Kubicec Ioni w Chrósćicach, je nětko na předaň. Wona je dostać mjez druhim w Smolerjec kniharni a w Serbskej kulturnej informacij w Budysinje.

Maćična akademija

Štvortk, 9. februara, w 19.30 hodź. přednošuje Serbski superintendent Jan Malink w Budyskim hospencu „Wjelbik“, Žitna 7, na temu „Luther a Serbja. Legendy a faktý“. Přednošk budže w serbskej rěci, za-stup je darmotny. Wšitkich zajimcow wutrobnje přeprosuje

stawizniska sekcija Maćicy Serbskeje

Cesćenje J. B. Fabriciusa

Pla pomnika fararja a stwóriśla dolno-serbskeje pisneje rěcy Jana Bogumiła Fabriciusa w Körjenju se wótmejotej njezelu, 12. februara, w 14.00 gož. nabóžnina a wopomnjeńska swětocnosć ku góžbe jo-go narodnego dnja. Wutrobnje pšepšosujotej

Spěchowańska towaristwo za serbsku rěc w cerkwi a Mašica Serbska

Džěłarnička Bjesadow

4. měrca 2017 w Rakecach
w Pawołské šuli, Winicowa 1

- 14.00 hodź. nutrność a zawodne słowa (sup. Jan Malink)
- 14.15 hodź. skupinske džělo: konwersacija a rěčne zwučowanja
- 15.15 hodź. swaćina a nazwučowanje interaktiwejne džiwdalloweje hry z džecimi
- 16.00 hodź. předstajenje džiwdalloweje hry

Wutrobnje přeprosytej

Rakečanska bjesada
a Serbske ewangelske towarstwo

Póstny seminar

W Domje biskopa Bena w Smochćicach wotměje so póndželu, 6. měrca, w 19.30 hodź. póstny seminar z wjacorymi přednoškami wo reformaciji we Łužicy pod temu „Wot Budyšina do Ochranowa – reformacija w Hornjej Łužicy“. Přednošuja na-wodnica archiwia, biblioteki a pokladnje Budyskeho tachantstwa dr. Birgit Mitzscherlich, Serbski superintendent Jan Malink a farar dr. Peter Vogt z Ochranowa.

Reformaciske lěto zahajene

Pjatka, 6. januara – na Třoch kralow, zahají Sakska krajna cyrkej jubilejne lěto reformacie. Budyska Pětrowa cyrkej ze svojim ekumeniskim zapołożenjom bě za to dostoje městno. W předpolu bě so Serbske ewangelske towarzstwo na zamołwitych wobročilo, zo by so na zarjadowanju tež serbska rěč wobkedažbowała.

W połnej cyrkwi witachu Budyski superintendent Werner Waltsloggott, tachantski farar Wito Scapan a Serbski superintendent

Jan Malink přitomnych. Sup. Waltsloggott pokaza na wuznam reformacie hač do přitomnosće. Kanonik Scapan skedźbni na zhromadne wobnowjenje cyrkwje, kotrež bě so 2015 zakónčiło. Sup. Malink wuzběhny w serbskej rěči, zo dóstachu Serbja přez reformaciju kemše w maćernej rěci, swoje spěwarske a swoju bibliju. Katolscy a ewangelscy Serbja su so mjez so bu wobohačili a wobohačeja so do džensněsho. Liturgiju mješće krajny biskop dr.

Carsten Rentzing. Ewangelij dnja – stawiżnu wo třoch kralach – spěwaše chóz z Heinricha Schützoweje „Stawizny narodzienia Jezusa Chrysta“. Arcybiskop Dietrich Brauer z Moskwy, wodźacy duchowny Ruskeje lutherskeje cyrkwje, mješe předowanje. Wón rěčeše wo přesčehanju swojeje cyrkwje w socialistiskim času, ale tež wo tym, zo je ewangelij přeco zaso nadžiju dawał. Modlitwu mješće mjez druhim saksi ministerski prezident Stanisław Tilich, kotryž swoju próstwu tež serbsce přednjese. Po tym zaklinča kerluš „Kak rjenje święci zernička“. Druha štučka bě w programowym zešiku serbsce wotčiščana. Wona drje cyle tak mócnje njezaklinča kaž prěnja w němskej rěci, ale tola tak, zo zawostaji pola wšitkimi přitomnych sylny začišć. Z přećemi ministerskeho prezidenta Tilicha, romsko-katolskeho biskopa Timmerversa a biskopa Rentzinga a ze žohnowanjom zakónčicu so dostoje kemše.

Po kemšach bě přijeće w Džiwadle na hrodze. Přitomnych postrowichu ministerski prezident, biskop Rentzing a Budyski wyši měščanosta Ahrens. Ministerski prezident rozloži mysl, zo je drje nabožina wot stata džělena, zo pak słusza do zjawnosće a so nima chować jenož w priwatnym. Měščanosta rěčeše wo wuznamje Luthera za němsku rěč.

W cyklu běchu jenož dobre wothłosy na zahajenie slyšeć. Wosebje wuzběhny so přiměrjeny podźél serbšciny na zarjadowanju.

jm

Na ekumeniskej swjedženskej Božej službje składnostne zahajenja jubilejneho lěta reformacie w Sakskej na Třoch kralow w Budyskej Pětrowej cyrkwi, wotlěwa: saksi ministerski prezident Stanisław Tilich, tachantski farar Wito Scapan, Serbski superintendent Jan Malink, saksi krajny biskop dr. Carsten Rentzing, arcybiskop Dietrich Brauer z Moskwy a Drježdánsko-Mišnjanski biskop Heinrich Timmervers

Foto: C. Schumann

Wěra do wujednanja

Wěrimy do jedneho Boha – židža, muslimo a křesčenjo to praja z přeswědčenjom, zo na prawe a dostoje wašnje wěrja. Bohužel ze swojego předswědčenja hustodosć druheho, kiž na swoje wašnje wěri, hanja abo samo morja – a to z Božim mjenom na jazyku. Měnja, zo z tym Bohu k česci dopomhaja a so za to wot njeho mytuya.

Wše mjenowane wěrywuznaca wojuwa z brónjemi za swójskeho Boha, njehladajo na Bože „džěći“, kiž morja. Kóždy wě, zo Bóh wše swoje stworjenja lubuje, njehladajo na to, kak so jemu bliža.

Tajka fanatiska wěra je strašna, surowa, nječłowjeska a njeatraktiwna za pytačych. Džiwa njeje, zo so tajka wěra wot mnichich wotpokazuju.

Po Druhej swětowej wójnje su dobyćerjo chutnje rozmyslowali, hač njeměla so cyrkej, kiž je nacionalsocialistow a surowu wójnu podpěrała, zakazać. Mjez podpěrajemi běchu tež serbscy fararji byli. Wěra do Boha je so přeformowała po přeću hit-

lerowcow a je jich złoscé schwaliła. Stary zakoń wotpokazachu a Jezusa za žida njemějachu.

Kajki džiwi a zbožo by to było, hdys bychu so do Boha wěrjacy swęta dorozumili, zjednočili a so z jednym jazykom a ze zjednočenej mocu wo měr mjez wšitkimi čłowjekami prócowlali! Wójny bychu so skónčili, hospodarstwa bychu za měrlive zaměry produkowali, wěrjacy bychu za tym pytali, štož je wopravdze Boža wola.

Sonić wo tym mőzemy a dyrbimy, wšako smy tak hižo w duchu po puću. Do zhromadnosće wěrjacych je pak jara daloki puć. To so njepřeje. Illuzija, utopija? Zawérno je ze wšelakich sonow něsto nowe nastalo. Tež ja njebych nihdy wěrił, zo so na příklad Němska zaso zjednoći.

Džensa wěrju, zo to po zdaću njemόzne mőzne je a zo my w Němskej tež z problemom čěkancow do dobreho přichoda pónidźemy. Naša wěra a naše skutki su mōć, kiž to po zdaću njemόzne zmóžnja. Bóh je z nami, hdys so na čežke puće po-

Do-wěra mjez džědom a wnučkom

damy. Wón budže z tymi, kiž něsto riskēruja, haj samo swoje žiwjenje za zhromadnosć wěrjacych zasadžuja. Wšitke ekumeniske prócowlanja su dobry a nuzny započatk.

Pawof Wirth

„Přeju sej, zo změjemy hišće za sto lět serbske džéći“

Rozmowa z nowym prezydentem Serbskiego Towarzystwa Ewangelickiego Mato Krygarzem

Knjez Krygař, Waše mjenje njeje njezne w Serbach. Přiwiślem předstajće so prošu skrótka našim čitarjam.

Pochadźam z Picnja w Delnej Łužicy. Sym z němskej mačerštinu wotrostł. 1987 sym na Serbskej rozšérjenej wysej šuli w Choćebuzu maturowała a sym tam a tež pozdžišo w Lipščanskej Sorabiji aktiwnje serbske žiwenje podpěrowała. W Lipsku sym tež swoju żonu Janinu z Bukec zeznał. Bydlimoj we Wuježku pod Čornobohom a mamoj tři džéci. Wot spočatka smój serbsce z džéćimi rěčałoj – moja žona hornjoserbsce, ja delnjoserbsce. Wjeselu so jara, zo je wobchadna rěč mjez nazu džéćimi serbska. Powołansce džélam jako hladar chorych w kuratoriju za dialyzu w Budyšinje.

Na Iońšej sobustawskej zhromadźiźnje Serbskiego ewangelskiego towarzystwa reformaciski džeń na Čornoboze sće přewzał předsydstwo towarzystwa. Što je Was k temu pohnuło?

Naprašowanje na mnie hižo chwilu steješe. Móžu derje rozumić, zo chce Měrćin Wirth po 22 lětach funkciu do druhich rukow wotedać. Mějach dosć časa, sej to přemyslić, a chcu so nětko z połnej mocu w nowym zastojnstwie za zaměry towarzystwa angažować. Wjeselu so, zo budže mi Měrćin Wirth při tym dale k pomocy.

Džélo SET Wam njeje cuze. Skutkujeće wot lěta 2002 sobu w předsydstwie. Kajke su Waše dotalne nazhonjenja w tutym džěle?

Mam poprawom jenož dobre nazhonjenja. Pod nawodom Měrćina Wirtha smy přeco konstruktivne, měrnje a wěcownje džélali. Smy dobre ideje zwoprawdžili. To bě mi přeco wulke wjesele.

Zdobom sće wot lěta 2009 město-předsyda Serbskiego wosadnego zwjazka. Móžetej so wobě zastojnstwie mjez sobu wopłodźec?

Njewidžu ze swojego wida žadyn konflikt. Zaměry zwjazka a towarzystwa su podobne. Tež we wosadnym zwjazku póníže w přichodnych lětach wo to, dalše džélo zaručić. Hladajo na situaciju we wosadach budže to wulke wužadanje. Bych sej přať, zo so sobustawy zwjazka hišće bóle po swojich móžnosćach do serbskeho resp. towarzystwoweheho džěla SET zapříjeć daja.

W cim widžíće najwjetše wužadanje swojego nowego zastojnstwa jako prezyda SET?

Mamy tuchwilu 45 člonow w towarzystwie. Tutu licbu w přichodnych lětach někak stabilnu zdžerzeć budže jedne wužadanje. Chcemy tež nowych, młodšich člonow za naše towarzystwo zdobyć. Hladajo na zajim młodšje generacie za naše zarjadowa-

Nowy prezydent Serbskiego ewangelskiego towarzystwa: 47-latek Mata Krygař z Wuježka pod Čornobohom

Foto: J. Maćij

nja we Wuježku a za serbski nabožny kónč tydženja widžu za to dobre šansy.

Na čo chceće w džěle Serbskiego ewangelskiego towarzystwa wosebitu kedžbosć zložić?

Budžemy so dale zasadźeć za hajenje a zdžerzenie Božeho słowa w mačerštinje. Chcemy naše swójby a džéci podpěrować a wosebje tež zwonka Łužicy bydlacym swójbam zetkanišćo być. Z nabožnym kóncom tydženja a ze swójbnym pućowanjom a dworowym swjedženjom we Wuježku mamy ryzy serbske poskitki nic jenož za swójby, ale za wše generacie. Tež Bjesadam chcemy dale k pomocy być. Sěsć lět wone mjeztym hižo na bazy we wšelakich wosadach džélają a wobohaćeja tam wosadne žiwenje.

Su nowe akcenty abo dotal mało wobdzélane pola, kotymž chceće so wosebje přiwobroćē?

Wo konkretnych nowych předewzaćach chcemy najprijedy w předsydstwie wurdźować. Wobkedžbować maja so naše wobmjezowane personalne móžnosće. Hladajo na našu situaciju dyrbimy naše mocy hišće bóle zwjazać do zhromadneho džěla z druhami. Myslu tež na to, zo su

naše serbske ewangelske swójby tak rozbrogene. Dyrbimy zwiski mjez nimi wjazać a při tym srédki moderneje komunikacie wužiwać. A nic naposledk dyrbimy tež myslíć na te džéci, kiž w pěstowarnjach abo w šulach hakle serbsce wuknu a kotrychž swójby su nam přichilene.

Što sej nowy prezydent za swoje skutkowanje jako nawoda towarzystwa ewangelskich Serbow Hornjeje Łužicy přeje?

Přeju sej přichod za naš serbski lud. Serbski lud je pobožny lud. Při tym njech wostanje. „Runje tak kaž nowe njebjesa a nowa zemja, kotrež činju, přede mnou wobsteja, praji Knjez, tak budže tež waš narod a waše mjenje wobstać.“ (Jez 66,22)

Přeju sej, zo změjemy hišće za sto lět serbske džéci. 1985 sym jako delnjoserbski šuler w Ralbicach sportowały. Kopańcu hrajace džéci, kiž při tym serbsce mjez sobu rěčachu, su we mni wulkii zaćiś zawojstajili. To dotal njeběch znał. 25 lět pozdžišo je nazu syn z Bukečanskim mustwom zaso tam a w Chróscicach a w Njebjelčicach kopańcu hrál. Bojazliwy sym sobu jěl, ale na hrajniščach bě wobchadna rěč tež nětko hišće serbska.

Prašala so **Trudla Malinkowa**

„Zhromadne džélo z ludžimi za ewangelske serbstwo“

Rozmołwa z bywšim předsydu Serbskeho ewangelskeho towarstwa Měrcinom Wirthom

Na założenskej zhromadzizne Serbskeho ewangelskeho towarstwa 18. junija 1994 w Njeswačidle sće přewzał předsydstwo towarstwa. Loni na reformaciskim dnju sće zastojnstwo zložił. Što je Was k temu pohnuło?

22 lět doňo běch z předsydu towarstwa a tuž sej myslach, zo je načasu, zo něchtó mlódši tutu funkciu přewozmje. Kóždy člowjek ma tak swoje wašnja a čežišča. Za wuspěšne džélo a wuviče towarstwa je spomózne, hdyž so předsyda raz wuměni a z tym nowe ideje a nowe akcenty rum dóstanu.

**22 lět sće towarstwu předsydariť.
Kajka je Waša cylkowna bilanca towarstwoweheho džéla w tutym času?**

Mi běše přeco wažne, zo naše towarstwo solidne projekty realizuje, wosebje za wosadne žiwjenje. Mi bě tež wažne, zo so ewangelscy Serbja – starši, mlódši a džéci – zhromadžuju a so zetkawaja na zaradowanach, na kotrychž so serbsce rěči. Myslu sej, zo je džélo našeho towarstwa připóznate mjez ewangelskimi Serbami, ale tež wot Domowiny. Husto słysu tež připóznawace hłosy katolskich sotrow a bratrow.

Što běchu hłowne čežišča Wašeho skutkowanja?

Wot założenja towarstwa sem smy so wo organizaciju Serbskich ewangelskich cyrkwińskich dnjow starali. Wot januara 2000 wudawamy zhromadnje ze Serbskim wosadnym zwiazkom časopis Pomhaj Bóh. To stej čežišči, kotrejž nas kóžde lěto zabératej. Nimo teho smy so prócowali wo zaradowanja za džéci. Dale smy so angažowali za zdžerženje pomnikow, kiž swěđca wo tradicijach ewangelskich Serbow. Tež nowe pomniki smy postajili za zasłużbnych serbskich duchownych, kaž za Wjacława Worjecha w Hodžiju a Jana Kilia-na w Kotecach. Zabyć nochcu tež na publikacisku džélawosć. Tak smy lekcionar wudali, noty za dujerow a CD z kérlišemi Kilia-na. Wot 2001 wudawamy kóžde lěto Ochrannowske hesła w serbskej rěči a njedawno je wušlo mjeztym hižo 5. nakład informaciskeho łopjena wo ewangelskich Serbach.

W čim widžície deficity abo wosebite čeže skutkowanja SET?

Tu myslu wosebje na našu dorosácu młodžinu. W běhu lět njeje so nam poradžilo, młodžinske džélo wuvić. To ma wěscie wšelake přičiny, kaž stej to mjez druhim snadna ličba serbskich ewangelskich młodostnych a jich rozbrojenosć po wukublanskich a studijnych městnach.

Na założenskim dnju 1994 přistupi towarstwu 33 sobustawow, džensa ma SET 43 člonow. Kajke bě wuviće

Swojemu dołholétnemu předsydé Měrcinej Wirthy džakowachu so sobustawojo Serbskeho ewangelskeho towarstwa na loňšej zhromadziznje za woporliwe 22lětne džélo z kwěcelom a trójnej „Sławu“.

Foto: J. Maćij

sobustawstwa wot założenja sem, kelko mjeješe najwjace a kelko najmjenje sobustawow?

W posledních dnjach dóstach další přizjewjeni, a tak ma naše towarstwo nětko 45 sobustawow, mjez nimi 15 žonow. Ličba člonow pohibowaše so w minjených lětach stajne mjez 42 a 48. Hdyž čitam mjena sobustawow na liščinje założenskeje zhromadzizny, tak su z nich džensa hišće 15 mjez nami. To rěka, zo stej někak dwě třećinje tuchwilneho člonstwa po założenju k towarstwu přistupilo. To mam za dosc dobre wuviće.

SET njepřisluša Domowinje. Tole je so w přenich lětach kontroversne diskutowalo, mjeztym je diskusija womjelknyta. Kak tutu problematiku džensa widžíće?

Na spočatku mjeješe wjèle našich člonow wobmyslenja napřečo Domowinje. Běše wšak to mało lět po přewróce a mnohich swěrnych Serbow hišće trašeše socialisticka NDRska zašlosć Domowiny. Po tym zo je tójsto lět zašlo a zo mamy nětk rjad nowych člonow, by so tute prašenje džensa snadž hinak diskutowalo. Ze zajimow scéhuju, kak Domowina, kotař chce rěčnica wšich Serbow być, z towarstwami jedna, kiž njejsu sobustaw třešného zwiazka. Po mojim měnjenju mamy mjez sobu dosc dobrý poměr.

Što bě za Was jako předsyda najbole zwjeselace na towarstwovym džéle?

Běše to zhromadne džélo z ludžimi, kotriž so za ewangelske serbstwo zasadzowachu, aktiwnje sobu džélachu a z kotrymiž nas zhromadny zaměr wjazaše. Rjenje běše tež přeco, hdyž je so nam poradžilo pomniki wuchować a wobnowić. Tu dyrbjachmy so přeco z wjèle wšelakimi ludžimi dorozumić. A hdyž smy tajki projekt wuspěšne zakónčili, tak běše to stajne tež přičina k wjeselu.

A što bě najmjenje zwjeselace?

Běchu tež mjerzace doživjenja. Tola jich je mało a njejsu naspomnjenja hódne.

Što přejeće swojemu naslēdниkej w zastojnstwie jako předsyda SET?

Knjez Mato Krygař je ze swojej swójbu hižo wjèle lět aktiwny w serbskim ewangelskim žiwjenju. Myslu při tym wosebje na swjedźenje we Wuježku a na Bukečansku bjesadu. Tute džélo je nimomery wažne a česču sej je jara. Přeju jemu, zo by wjesele, wutrajnosć a wušiknu ruku měl při zwoprawdzenju předewzać. Wězo budžemy w předsydstwie dale wšityc zhromadne džélo a so mjez sobu podpěrować. Na kóncu pak zaleži wšitko na Božim žohnowanju. A te přeju knjezej Krygarjej w bohatej mérje.

Prašala so *Trudla Malinkowa*

Moja lubosć

Po tebi mam žadanje, pastyrje mój, Jezu,
a k tebi ja zdychuju, mojemu rjeňšemu
duše navoženju,
prečeley luboznemu,
najsmilnišemu.

Hlej, minyle su mi so svetne te lubosće,
ha zaše su wšelke te nadžije młodosće;
ty jeno wostanješ mi
towarš čim swěrniši,
najwobstajniši.

Hdyž styski du na mnje a hóru mam
zrudobu,
hdyž njedostatk čuju, sam radžić sej
njemóžu:
k tebi ja wućekuju,
k mojemu radžíčelu
najsprawnišemu.

Hdyž wječor na hwézdzički slěborne
pohladam,
na lubych tych njebohich duše tež
spominam:
dže mysl mi tež k sydliščam,
něhd' serbskich wótcow honam,
někt pohrjebniščam.

Hdyž žel mi je lubeho serbskeho naroda,
hdyž widžu, kak cузomstwo dale so
dobywa:
da ty mi jenička
wostanješ nadžija
najwokřewniša.

Wšak Serbia, lud nabožny, čicheje mysls su,
a tajcy kraj po twojim slabjenju wobsydnu:
duž w tutym slabjenju
w tebi, jich pastyrju,
mam nadžiju.

Julius Eduard Wjelan

Tónle spěw, tež znaty jako „Wjelanowy kěrluš“, je Slepjanski farar Julius Eduard Wjelan 1869 zbasnił a skomponował k 50. narodzinam Hodžijskeho fararja Jaroměra Hendricha Imiša.

J. E. Wjelan, doholétny farar w Slepom, zaslužbny serbski wótčinc, spisowačel, basnik, kěrlušer a grafikar, bě so před 200 létami, 1. februara 1817, na Slepjanskej farje narodžil, hlej tež rubrika „Spominamy“ na str. 8 tuteho čísla.

Knjeni Nowotnowa, wjesnjanosta knjez Wolf (na levo) a lawdator knjez Jährig

Foto: A. Zoba

Nowolětne přječe Bukečanskeho wjesnjanosti 13. wulkeho róžka wobrubištej tutón raz Bukečanski pozawnowy chór a cyrkwiński chór pod nawodom knjeni Elke Klötzer. Mjez zanjesenymi spěwami běstej

dway serbskej, „Přadla je Marja“ a „Knjewowy jandžel“. Na kóncu oficjalnego džela počesći gmejna knjeni Weroniku Nowotnowu za jeje doholétnie skutkowanje jako pěstowarka a nawodnica Bukečanskeje Witaj-skupiny. Přez wjele lět hač do swojeho wotchada na wuměnk so wona z lubosću a wopornosću prócowaše, džécom serbsku rěč naučić a serbske nałożki zblížić. Ale tež nětko jako wuměnkarka nochce ruce do klina zložić. Na Bukečanskej zakkadnej šuli prócuje so dale we wobłuku cyldnjowskeho poskitka wo zblíženje serbskeje rěče džécom a nawjeduje wyše teho tež džéčacu sportowu skupinu. So wě, zo na přječe přitomni Serbia knjeni Nowotnowej sobu jako pření k wuznamjenjenju gratulowachu, wšako su wosebje woni za jeje wjelelětne, serbstwu spomózne prócowanie z wutroby džakowni. **Arnd Zoba**

Z předsydstwa SET

Srđeu, 18. januara, wuradžowaše předsydstwo Serbskeho ewangelskeho towarzystwa w Serbskim domje w Budyšinje. Hłowna tema bě program lětušeje džělarčnički serbskich Bjesadow, kotaž budže sobotu, 4. měrca, w Rakecach (hlej program na stronje 2). Předsydstwo wopomni serbski podzél na swjedženskej Božej službje 6. januara w Pětrowej cyrkwi w Budyšinje k zahajenju jubilejnego lěta reformacie. Wón so jako dobrý hódnosćeše. Předsyd-

stwo běše w tutej naležnosti w septembrje loňšeho lěta list na organizatorow pisało. Dalše dypki wuradžowanja běchu cyrkwiński džen w Tšupcu 1. a 2. julija kaž tež druhe zarjadowanja w tutym lěče. Předsydstwu předleži přizjewjenje knjeza Roberta Lorenca z Wuježka za SET, kotrež so schwali. Přichodne posedzenje předsydstwa wotměje so srđeu, 19. apryla, w Budyšinje.

Měrcin Wirth

Nowy wósadnik nr. 3 wujšel

Spěchowańskie towarzystwo za serbsku rěc w cerkwi z. t. jo wudało nowe cyslo cerkwinego łopjena Nowy wósadnik. Zešywki w serbské rěcy wujžo dwójcy wob lěto a informěrujo wó serbskem cerkwinem žwyjenju we Łužycy.

K lětoju reformaciskego jubileja, kenž ewangelska cerkwi jo oficjalnie wótworila 31. oktobra 2016, serbske cerkwine towarzystwo prezentērujo wósebne wudaše Nowego wósadnika. Tema jo wuznam reformacie w Dolnej Łužicy. Wšakorake aspekty stawiznow křesćijańskich Serbow se rozkladaju na 36 bokach. Předstowo jo napisala zastupna předsedarka Spěchowańskiego towarzystwa dr. Ch. Piniekowa. W. Měškank wopisjuje w swójom artikelu swět Serbow do reformacie. Dr. D. Teichmannowa předstaja Albinusa Mollerusa ako wuznamnu wósobinu za wuviše serbskeje pisnejre rěcy. Pietizm w Dolnej Łužicy jo tema nastawka dr. L. Malinkoweje. Žedne swjónosći rěcy serbskeje biblike wopisjuje dr. F. Kaulfürst. G. Kliem se pšíwobrošujo serbskim kjarližam. Nowše stawizny serbskeje wósadny wobcerujujo dr. M. Norbergowa.

Nowy wósadnik se wuželiło dermo we wósadach Dolneje Łužyce. Zajmce mógu

Nowy wósadnik

Serbske cerkwine powěści za lužyske wósady
Wendisches Kirchenblatt
oktober 2016

Pocatku bilo to Slowo,
A to Slowo bylo podla Bogha,
a Bogh byl to Slowo,
to same było wot poczatku podla Bogha.
Schiczka weečc ie psches to same wuczynone,
a bes tego samego ney niczego wuczynone
to zcosch wuczynone ie.

(z rukopisu Nowego Testamenta Mikłauka Jakubice)

Blok Nowego Testamenta pisanego 1548
do dohošerbskeje rěcy wdt. M. Jakubice

Titulne łopjeno Noweho wósadnika nr. 3

jen teke dostaś w Serbskej kulturnej informaci „Lodka“ abo pla Spěchowańskiego towarzystwa za serbsku rěc w cerkwi z. t. w interneše www.serby.ekbo.de abo z mejlu na ewangelske.serby@gmail.com.

Hartmut Leipner

Najstarši serbski napis – waha Jana Gelanskeho z lěta 1735

Před 250 létami wučeny serbski ratar Jan Gelanski

Před 250 létami, 9. februara 1767, zemře w Hodžíju wučeny serbski ratar Jan Gelanski. Rodženy 1699 w Hnašecach, chodzeše wón pjeć lét w ródnej wsy do šule. Dzesačlénny sta so z kruwarjom a poda so po tym do služby lékarja w Bernstadce. Skónčne zasydli so w Hodžíju, hdžež wobhospodařeže živnosć a bě zdobom z kurwjerchowskim dohladowarjom dróhow.

Jan Gelanski bě wobdarjeny čłowjek a słušeše do rjada wučených burow swojego časa. Jako jednoremu serbskemu wjesnemu hólcej njebě jemu wyše kubłanje mózne bylo. Tak zloži swoje duchowne mocy w samostudiju na wuknjenje rěčow. Z pomocu biblijow a rěčnicow naukny dohromady 38 rěčow, z kotrychž wobknježše dzesač tak derje, zo móžeše so w nich rozmožwjeć a pisać. Rěčny zajim swojego nana zdžedží tež džowka Hana Marja, kotař tehorunja wjacore cuze rěče wobknježše.

Za serbske kulturny stawizny pak nima Jan Gelanski jenož wuznam jako wučeny bur a polyglot. Wón je tež zhotowjer najstaršeho serbskeho napisma, kotrež na jednym materielnym objekće znajemy. W lěće 1735 na swoju wulku wisatu železnu wahu napis, zo je tuta jeho wobsydwo – a to skrótka ze słowami w swojej mačeršinje: „JAN GELANSKI / S HODŽIJA 1735“. Napismo je we wulkich pismikach do železa bite. Prawdžepodobnje bu z bлоčkom abo podobnym wótrym gramom z pomocu hamora do kruteho materiala čerjene. Napis nastá 1735 – potaj-

Waha Jana Gelanskeho z napisom „JAN GELANSKI / S HODŽIJA 1735“ Foto: Muzej Budyšin

kim jenož sydom lét po epochalnym podawku wudača prěnjeje serbskeje biblije 1728. Dotal njeje žadyn tamny serbski napis znaty, kiž by starší hač tón na waze Gelanskeho byl. Přichodny, wo kotrymž wěmy,asta runje 40 lét pozdžišo. Je to narowny pomnik za Jana Rušku z lěta 1775 na Budyskim Tuchorju, kotryž pak dawno wjac njewobsteji a wo kotrymž jenož z literatury wěmy.

Waha Jana Gelanskeho je so hač do spočatka 20. lětstotka w Hodžíju chowała. Kaž ze „Zapisu darow do muzeja“, wozjewjeneho w Časopisu Maćicy Serbskeje 1903, wěmy, bě ju stawnik Renč z Hodžíja 1902/03 darił do Serbskeho muzeja, kotrež so tehdy w nowonatwarjenym a 1904 wotewrjenym Serbskim domje na Lawskich hrjebjach zarjadowaše. Tam drje móžachu sej ju wotypowarjo w přichodnych lětdžesatkach jako eksponat we wustajenje wobhladować. Ze zavrjenjom Serbskeho domu přez nacionalsocialistow 1937

so slědy wahi zhubbichu. Nětčisi serbscy muzejownicy w zašlych lětach z teho wuchadžachu, zo bě ju tehdy – kaž je so to zdžela tež z dalšimi hódnymi eksponatami stało – něchtó ze serbskich prócwarzow sobu dom wzał, zo by ju wuchował, a zo je so tam potom w běhu časa zhubbila.

Tomu pak tak njebě, přetož po lětdžesatkach so waha njedawno na překwajpaje wašnje zaso namaka. 2014 da Muzej Budyšin zwěścī eksponaty w swojim wobstatku, kotrež z 1941/42 likwidowanego stareho Serbskeho muzeja pochadžachu. A hlej: Na zestajenej lisčinje steješe tež waha Gelanskeho. Hromadže z dalšimi, dohromady 36, eksponatami přepoda so waha Ioni w januaru Budyskemu Serbskemu muzejej. Po 80 lětech budže so wona nětko přeni króć zaso zjawnosći prezentovać – a to w reformaciskej wustajenycy, kotař so njedželu, 26. měrca, w Budyskim Serbskim muzeju wotewri.

Trudla Malinkowa

Plakat k heslu na lěto 2017

K druhemu razej je Spěchowanske towarzstwo za serbsku rěč w cyrkwi plakat k heslu na lěto do nadawka dalo. Lětsa je na plakáce widźeć ilustracija komunikaciskeje designerki Anje Piniekic, kotař wo njej praji:

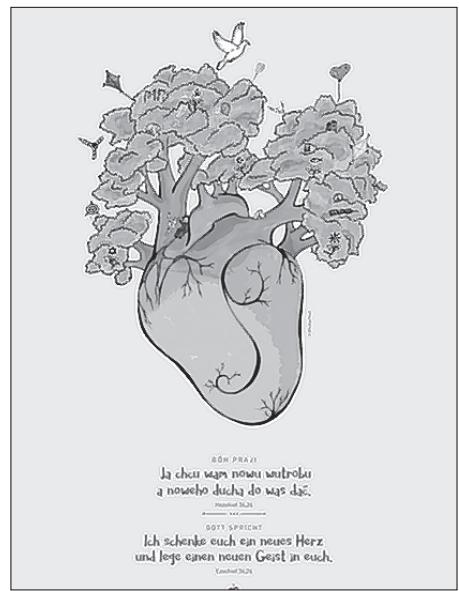
„Z kóždym pukotom wutroby zastaruje naša wutroba nas z čerstwej, z kislikom wobohaćenej kreju – cyłe žiwjenje stara so tak w přenjesenym zmysle wo ‚nowy duch‘ w našim céle. Tehodla je widźeć anatomisece přiblížnje korektnje rysowana wutroba. Ze žilow wutroby pak rostu štomy. Štomy su kaž płuca wobraz za čišćenje kaž tež za róst, změnu w běhu lěta, ale tež trajnosć a wobstajnosć přez dołtu dobu. W listowej tršež widžimy nimo měrowych symbolow wudobyća čłowjekow, pokazki na projekty, hdžež so – kraje přesahuju – hromadže džěla, kaž při astronawtice, wobnowjenych energijach abo na składže za přirodne rostlinowe symjenja. Štomowe

kčenja symbolizuju pjeć najwjetších swětowych nabožinow.

Heslo na lěto pokazuje wšak na zname prašenje: „By ty nešto změnil, by-li hišće raz móhł započinać?“ Najskerje by kóždy žiwjenje za sebje abo druhich polepšił. To so radži, jeli so wuswobodžimy wot zašlości, to rěka: z nadžiju znova započinać – z měrom, respektom, w zhromadnym džěle a humanizmje napřećivo ludzom a přirodze. Martin Luther je nastorčil změnu a nam kiwa w Lutherowym lěće pod štommami sedžo. Ilustracija chce pohnuwać k temu, zo bychmy bliže stupili, wěcy na dešli a hľubšo wo wobsahu hesla rozmyślowali. A při wšem njesmětej pobrachować humor a wjeselo.“

Plakat je so čišćał delnjoserbsko-němsce a hornjoserbsko-němsce, zo by wosady w serbskim sydlenskim rumje a jednotliwcow přez lěto přewodžował.

Christiana Piniekowa

Anja Piniekow: Serbsko-němski plakat z heslem na lěto 2017

Powěsće

Bart. Za nowe Bartske zwony bě spěchowské towarzstwo hač do kónca lěta 2016 dohromady wjac hač 40 000 eurow nazběralo, połocu tutej sumy jeničce w běhu lěta 2016.

Hbjelsk. Za wonkowne a nutřkowne wobnowjenje fary w Hbjelsku pola Wósporka je dostała wosada přizwolenje 218 000 eurow spěchowských srđkow. Fara bě so w pôzdnim 18. lětstotku w baroknym stylu natwarila. Spěchowské srđki příndu zdžela z Europskej unije a zdžela z cyrkwe EKBO a cyrkwinskeho wokrjesa šleskeje Hornjeje Łužicy.

Porchow. Na swobodne farske městno w Porchowje je so požadał farar Marko Mitzscherling. Njedželu, 22. januara, je so wosadže na kemšach předstaji. 54lětny farar Mitzscherling pochadža z Budyšina a je tuchwilu z fararjom w Langenhennersdorfje pola Freiberga. Porchowski farar ma so starać wo wosady Porchow, Horni Wujězd, Palow a Zemicy-Tumicy. Dotalny farar Michael Müller je so loni w awgusće na wuměnk podał. Zastupnistwo za čas wakancy ma farar Rummel-Hodžíjski.

Lipsk. W Lipsku wuchadžacy ewangelski tydženik der Sonntag wozjewi w swojim wudaču z 22. januara interview z nowym předsydú Serbskej ewangelskej towarzstwa Matom Krygarjom z Wuježka. Pod napisom „Gott zur Ehre und den Sorben zum Nutzen“ rysuje wón přichodne nadawki towarzstwa a rozprawja wo tym, jak je sam w młodych lětach k cyrkwi a serbstwu namakał. Přinošej je přidate foto Mata Krygarja. Rozmołwu wjedł je žurnalista Andreas Kirschke z Łaza.

Huska. Z 1. měrcem 2017 poda so farar Gerd Frey w Husce na wuměnk. Dohromady 37 lět je w Huščanskej wosadže skutkował. Při tym njeje jenož swoje zastojnstwo we wosadže wukonjał, ale je z podpěru mnichich druhich zdobom swoju wiziju wo křesčanskim šulstwie do skutka stajił. Wo tym swědčitej džensa Ewangeliski šulski centrum w Husce a Ewangelske

šulski towarzstwo w Budyskim wokrjesu, w kotrehož nošerstwje su kublanišča wot pěstowarne hač do gymnazija w Frankenthalu, Husce, Rakecach a Wuricach. Na kemšach njedželu, 26. februara, w 9.00 hodž. so farar Frey ze swojeho zastojnstwa rozzohnuje.

Debsecy. Skladnostne jubilejneho lěta reformacie rozmysluja w Hornjohórčanskej gmejnie wo tym, Lutherowy pomnik při Pinkec mlynje w Debsecach zaso bóle do zjawneho pomjatka zwołać. Pomnik z rzy serbskim napisom běchu Debsečenjo 1883 na tak mjenowanej Pimpusowej horje postajili. Dokelž bě so tamniši areal mjetym privatizował, přestajichu pomnik 1999 na nětčise městno w dolinje Sprjewje při Debsečanskim mlynje. Namjetuje so, pomniķe přidać napis wo lětušim reformaciskim jubileju a tole woswjeći z malym swjedženjom.

Dary

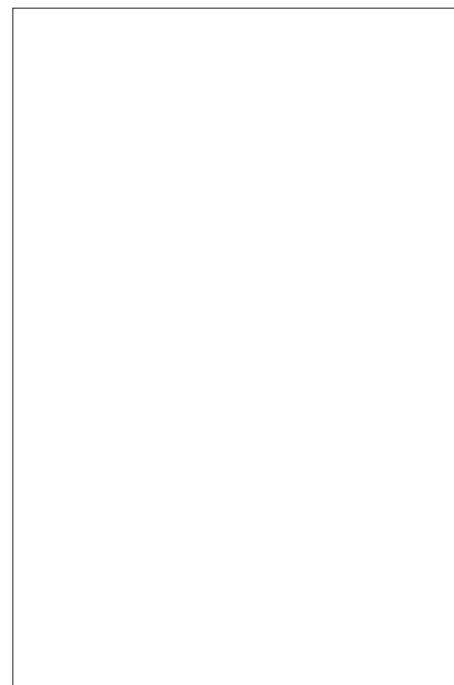
W decembru je so dariło za Serbske ewangelske towarzstwo 100 eurow a za Pomhaj Bóh dwójce 100 eurow, 54 eurow, 42 eurow, 20 eurow a 17 eurow. Bóh žohnuj dary a darielow.

Spominamy

Narowne pomniki Wjelanec farskeje swójby při cyrkwi w Slepom, naprawo pomnik za Juliusa Eduarda Wjelana Foto: T. Malinkowa

Před 200 lětami, 1. februara 1817, narodzi so **Julius Eduard Wjelan** jako syn fararja w Slepom. Wopyta gymnazij w Budyšinje a studowáše teologiju kaž tež orientaliske a słowjanske réče we Wrótsławju a w Berlinje. Wosom lět bě z domjacym wučerjom w Krakowje a pola wjercha Pücklera w Mužakowje, doniž so 1850 do ródneho Slepoho njewróci. Spōčatnje bě zastupnik swojeho nana a po jeho smjerći 1852 wosadny farar. Mnohostronc wobdarjeny, skutkowaše pódla zastojnstwa w serbskim wobłuku jako spisovačel, basník a grafikar. Stwori wobrazy k Smolerjowym „Pěsničkam“, rysowaše za serbske nowiny a časopisy a porješni tež Slepjanske cyrkwinske knihy z drobnymi rysowankami. Rjanej daraj wěnowaše swojemu přečeley, fararjej Imišej w Hodžíju: Ke kwaſej 1851 dari jemu wolijowu mólbu sławnego Chwačanského braški Jana Kmocha a k poštacím 1869 hnijacy t. mj. „Wjelanowy kěrluš“, kotrehož tekst a melodiju bě sam napisal. Farar Wjelan pisaše balady, powědančka a reportaže, kotrež swědča wo jeho šérökich zajimach. Přez

hranicy swojeje wosady zasadžowaše so za škit a skručenie serbstwa. Na swojej farje kublaše młodych duchownych w serbšinje. Zemrě 7. apryla 1892 w Slepom a bu poboku swojeju staršeu při cyrkwi pochowany. T.M.

Přeprošujemy

W februaru wusyla so ewangelske Nabožne słowo k dnjej w serbskim rozhlosu.

05.02. poslednja njedžela po Třoch kralach

10.00 kemše w Budyšinje w Michałskiej cyrkwi (sup. Malink)

08.02. srjedu

19.00 Bjesada w Rakecach w farskej bróžni

12.02. Septuagesimae

09.30 dwurčne kemše w spominanju na 200. narodniny J. E. Wjelana w Slepom (fararka Malinkowa)

12.00 nutrinosć w serbskim rozhlosu (sup. Malink)

14.00 nabóžnina a wopomnjeńska swětocienosć pla pomnika Jana Bogumiła Fabriciusa w Kórjenju

16.02. štvortk

18.30 Bjesada w Bukecach na farje

26.02 Estomihi

12.00 nutrinosć w serbskim rozhlosu (sup. Malink)

14.00 wosadne popołdnje w Slepom (fararka Malinkowa)

04.03. sobota

14.00 dželarnička serbskich Bjesadow w Rakecach

05.03. Invokavit

10.00 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskéj cyrkwi (sup. Malink)

Pomhaj Bóh
časopis ewangelskich Serbow
ISSN 0032-4132

Wudawačeje: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kérchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarzstwo z.t., Privatny puć/Privatweg 21, 02625 Budyšin/Bautzen

Zamołkita redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591 600711, e-mail: PomhajBöh@gmx.de)

Cíš: Lessingowa cíšernja, Kamjenc

Vertriebskennzeichen: 2 B 13145 E

Zhotowjenje a rozšerjenje: Ludowe nakładništvo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625

Abonenement a dary: Serbske ewangelske towarzstwo, Kreissparkasse Bautzen

IBAN: DE03 8555 0000 1000 0831 67

BIC: SOLADES1BAT

Pomhaj Bóh wuchadža měsacjne. Spěchuje so wot Załožby za serbski lud, kotař dóstawa lětnje přiražki Zwjazka, Swobodneho stata Sakskeje a Kraja Braniborskej.

Lětny abonenment płaći 8 eurow.